

Jan Bech á kræklingaali-
støð síni á Funningsfirði.
Her við einum av teimum
3000 trossunum við aldum
kræklingi (Foto kalmar)

góður aliháttur og eru tað í lag nógvir alarar, sum brúka iúst henda aliháttin. Fyrir-
munurin við trossunum, sam-
mett við vanligar togendar,
sum teir brúka í øðrum lond-
um, er m.a. tann, at trossar-
nir eru nógvr tjúkri og er tí
bæði meira pláss og betri um-
støður hjá tí litla
kræklinginum at festa seg.

Síðani hevur Jan Bech
gjørt ymsar royndir og hevur
funnið fram til, at tað ber til
at ala krækling í Føroyum, og
at hann veksur væl her, og at
aldur kræklingur smakkar
væl og tí skuldi verið goð
sølvora.

— Eg søkti so um loyvi at
gra eina veruliga alistøð her á
Funningsfirði og fekk loyvi
fyrst í 1980-unum. Seinni
havi eg so søkt Menningar-

grunnin og ldnadargrunnin
um lán til verkætlanina, sum
í dag stendur í 700.000 kr.

Ikki flótandi

Nú aftaná 15 ár við nógvum
striði og strevi er so henda
fyrsta veruliga føroyska
kræklingaalistøðin liðug. Jan
Bech hevur ikki gjørt eina
flótandi alistøð, sum annars
er vanligt, men er hon har-
afturimóti fäst á botni.

Hann hevur sett nakrar
stoyptar kistur á botn, og
millum tær eru so skinnarar
lagdir. Ur teimum hanga so
trossarnir við kræklingi á.
Ætlanin er, at tað skal vera
áfast millum støðina og land,
soleiðis at tað verður lættari
at arbeiða og viðgera kræk-
lingin, tá hann skal seljast.

Í dag hevur Jan Bech ialt

3000 trossar, men ætla hann
at utbyggja støðina við væl
fleiri trossum.

Sjálur heldur Jan Bech, at
hann so smátt kann fara at
hugsa um at selja krækling,
men tað fara helst at ganga
eitt til tvey ár, aðrenn hann
hevur fulla framleiðslu við
verandi 3000 trossum, t.v.s.
eina framleiðslu uppá millum
80 og 90 tons. Men ætlanin er
so at okja talið á trossum.

Sum dømi kann nevast, at
fær hann millum 9.000 og
10.000 trossar, so kann hetta
geva eina árliga framleiðslu
uppá eini 300 tons. Hetta
liggur so nakað frammi í
tíðini.

Menningargrunnurin segði nei

Uppá fyrispurning, hvussu

tað ber til, at hann ikki er
givin við hesi ætlanini, nú tað
eru gingin so nógvr ár, og
hann framvegis ikki er farin
at selja krækling í stórri
nøgðum, sigur Jan Bech, at
hetta kann tykjast folki sera
løgdið. — Men eg havi annað
arbeiði eisini, og so havi eg
eitt skifti verið í Grønlandi.
— Harnæst hevur tað ikki
altíð verið so lætt at faa eitt
nú Menningargrunnin at
skilja, at tað er framtíð í hesi
alingini.

Jan Bech sipar við hesum
til, at hann fekk bert figging
frá Menningargrunninum til
1. hálvt av projektinum, og tá
hann søkti um figging til 2.
hálvt, fekk hann nei. — Tað
haldi eg vera sera lögdið, tí
hvi kunnu vit, sum royna at
ala krækling ikki faa eins

Framhald á síðu: 12

Knút Nolsøe gav Jan Bech hugskotið at fara
undir at ala krækling. Her Knútur við einum
trossa, sum er alloðin við stórum kræklingi.

Jan Bech, kræklingaalar

Eg eri vón- svikin av Fiskasøluni

— Hóast eg fleiri ferðir
havi heitt á Føroya
Fiskasølu um at kanna
møguleikarnar at selja
aldan krækling, so
hevur tað vist seg, at
teir gera einki við tað.
Fiskasølan er tianverri
»steindeyð«, tá tað
snýr seg um at finna
marknaðir fyri kræk-
lingi.

Hetta sigur Jan
Bech, sum nú í nógvr ár
hevur arbeitt við at
byggja eina kræklinga-
alistøð og nú er komin
á mál.

Hann sigur, at tað
hevur ikki verið nógvr
tíð til at hugsa um sølu
og marknaðar, tí
arbeiðið uppá ali-
støðina hevur tikið tað
mesta av tíðini.

— Eg haldi eisini, at
vit hava brúk fyri eini
mongd av kræklingi,
aðrenn ein fer út á
marknaðin at bjóða
vøru sína fram. Men

harfyri haldi eg, at
Føroya Fiskasøla, tá
ein heitir á hana, kundi
havt gjørt nakað. Tað
er helst ein veruleiki, at
hvørja ferð okkurt nýtt
tekur seg upp, so
standa teir á Fiskasøl-
uni sum kánus.

Jan Bech visir á, at
herfyri stóð at lesa í
bløðunum, at
Fiskasølan hevði vit-
jan av umboðum fyri
eina stóra hotellketu í
Europa.

— Eg ringdi tá til
Fiskasøluna og fekk at
vita, at hesi umboðini
vøru farin av aftur

landinum. Tá eg so
spurdi, um teir høvdu
spurt um, hvørjir
møguleikar vøru fyri at
selja aldan krækling,
fekk eg bert at vita, at
tað høvdu teir als ikki
tosað um.

— Ja, soleiðis arbeið-
ir henda stóra solufyri-
tøkan, og má tað sigast
at vera stórt spell, tí
tað er avmarkað hvat
vit, sum skulu byggja
alistøðirnar upp,
sjálvir kunnu maktat av
søluarbeiði eisini.

Jan Bech sigur
viðari, at tað visir seg,
at ávisir sølumennt og
eisini umboð fyri
ymsar lánigrunnar
hava ikki nakað serligt
álit á kræklingaaling-
ini.

Til hetta er at siga, at
vit fyri tað fyrsta hava
sera góðar møguleikar
at ala krækling, og at
vit harnæst hava eina
góða vøru.

Tað visir seg eisini,
at nógvr duga ikki at
skilja millum villan og
aldan krækling.

Jan Bech visir á, at
hann herfyri hevði
samband við ein dana,
sum slur villan kræk-
ling. Hesin segði, at tað
átti ikki at verið nakar
trupulleiki at selt tann
alda kræklingin og til
góðan pris. Um somu
tíð kann Føroya
Fiskasøla als ongan
pris geva, og tað er
harmiligt, endar Jan
Bech.

jan

Kræklingur, sum verður aldur í Føroyum, veksur nógvr skjótari enn kræklingur aldur
aðrastaðni. Hetta kemst m. a. av, at tað verður nærur ongantið so kalt hjá okkum, at
kræklingurin ikki etur.